Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40551
Copyright: Melk, Benediktinerstift

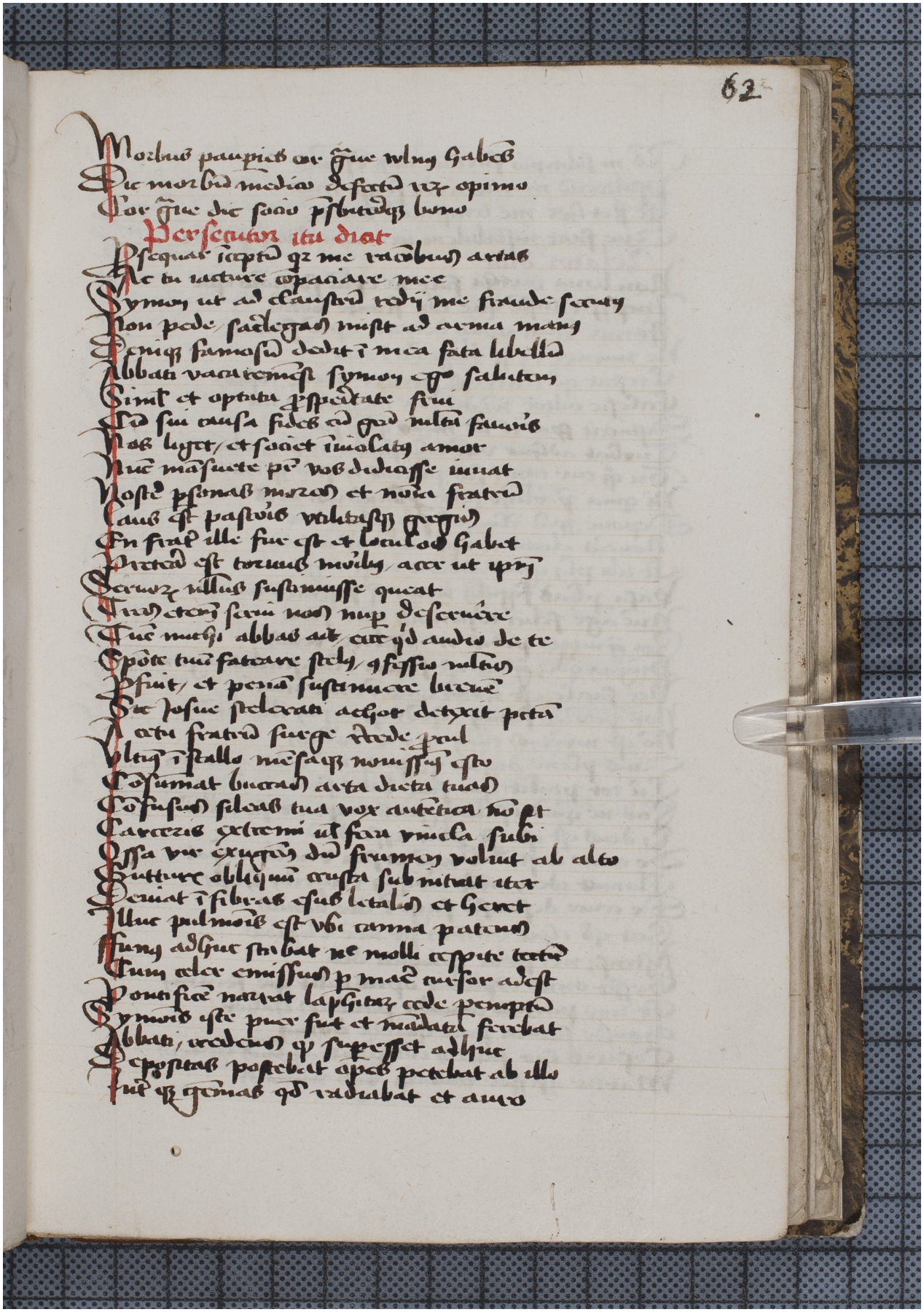

62

Mortuus pauperis cor sine vlny habebat
Sic morbid medicis defecta nec opimo
Cor sine dic suos pstrinxerat bono

Persequar itu dicat

Psequar incepta qz me tacobus artas
Ne tu nature cupiaris nec
Symon ut ad claustra redij me sinude secuty
Non pede sacrilegas mittit ad arma manu
Denigz famosa dedit i mea fata libella
Abbas vacat tremit symon ego salutem
Sinit et optatu pspicitate sinu
Sed sui causa fides ad quod nulla fauris
Nos ligat, et sancta immolata amor
Nunc magnute pro vobis dedicasse iuuat
Nostis psonas mozos et nocte fratres
Canis est pastoris voluptas gregis
En sinus ille sine est et locus os habet
Pretrea est tormis modly acer ut ipsy
Cernuz nullus sustinuisse queat
Nunc etiam sceni nos nup deseruare
Tuc michi abbas ait cur id audio de te
Spote tuo fateare stolty, q fissu multis
Sint, et penas sustinuere breue
Sic Josue stelcrati achor detexit poter
Ecce fratres surge stende pul
Vlty i stallo nec sacrys nomissy esto
Consumat bucrad arta dicta tuad
Confusus silens tua vox auctorea tu est
Carceris extremi ut sum vincla subi
Ossa vir exugis dum firmoy volunt ab alto
Gutture obliquo crusta sub mitrat ictu
Venit i fibras esus letalis et hoeret
Illuc pulmonis est vbi corma patenis
Sunty adhuc stabat ne molli cespite tectu
Cum ecce emissus p mad cursor adest
Pontifice narrat lapsitatz cede peropta
Symonis este puer fuit et mandata ferebat
Abbati, credens q superesset adhuc
Deposcas posterbat apes petebat ab illo
Nec ez gemas qd radiabat et auro